

Dansk Industri. Som udgangspunkt var vi i Socialdemokratiet betænkelige ved en bred anvendelse af aftaler, idet det er et mere bureaukratisk instrument end afgifter. Men vi er åbne og modtagelige over for gode argumenter. Derfor er det endelige udspil en kombination af afgifter og aftaler.

Men så er det ikke videre seriøst og troværdigt, når man fra Dansk Industris side bagefter går ud og kritiserer udspillet for at være for bureaukratisk. Vi har været åbne og imødekommende, og derfor er vi skuffede over Dansk Industris negative reaktion, netop når man betænker, at Dansk Industri mere end nogen anden gruppe har haft indflydelse på det samlede udspil. Vil man være med, må man også tage et ansvar.

Så er det mere positivt, når man fra landbrugets organisationer – efter at have argumenteret imod afgifter og for aftaler – har taget bestik af situationen og indledt konstruktive forhandlinger med regeringen om særlige tilbageførselsmodeller i forhold til landbrugets virksomheder og primærbedrifter. Der er gode udsigter til, at man bl.a. gennem en lempelse af landbrugets veterinærømkostninger og ved særlige investeringstilskud kan nå en løsning, som både er tilfredsstillende for erhvervet, og som samtidig sikrer de overordnede energipolitiske målsætninger.

Til sidst kan jeg ikke dy mig for at sammenligne miljødiskussionen med diskussionen om statsgælden. Nu har vi socialdemokrater i mange år måttet lægge ryg til påstanden – især fra borgerlige partiers side – om, at vi ikke gjorde noget for at nedbringe statsgælden, og at vi derfor blot sendte regningen videre til vores børn og børnebørn. Det har gjort indtryk i en sådan grad, at vi i dag næsten ikke tør bruge 25 øre, før vi har sparet 50 øre op. Pengene skal være der, før de gives ud, siger vi. Finansministeren sidder tungt på kassen, og det gør han, fordi vi er enige i, at det ikke er kommende generationer, der skal betale regningen. Det har vi lært.

Men sådan er det jo også med miljøet. Hvis der ikke gøres en indsats her og nu, så er det fremtidens generationer, der skal betale en regning, som måske ikke engang kan betales, fordi de opståede skader er uoprettelige. Og så er det sørgeligt, at de borgerlige partier, der ellers har været så optaget af regningen til kommende generationer, viger tilbage fra at gøre en effektiv indsats for miljøet og til begrænsning af energiforbruget her og nu. Men det er måske, fordi

det, når det kommer til stykket, handler om helt andre ting for de borgerlige partier.

Men uanset det, så skal regningen betales, også her. Det har vi lært, men det har Venstre og De Konservative tilsyneladende ikke lært endnu. Socialdemokratiet kan støtte lovforslagene.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det var et meget interessant indlæg. Det fortæller os noget om, at der er foregået nogle ting de senere år, der er gået hen over hovedet på Socialdemokratiet.

Vi var nogle stykker, der var med til at sige nej til CO₂-afgiften i sin tid. Jeg kan så tydeligt huske, at hele forklaringen dengang gik på, at nu gik vi lige foran med et godt eksempel, og så ville alle de andre komme med.

Vi har jo set på forløbet både i vores nabolande, EU og andre steder, at denne forudsigtelse ingen grund har i virkeligheden, og vi har lige oplevet det også i Berlin. Vores egen lille fortrædelighed her, vores eget selvskabte, ideologiske problem i visse sider af denne sal er der ikke forståelse for andre steder.

Det er altså et specielt dansk område, vi her har gang i. At man så gør det på en facon, som ikke har noget med grønne afgifter at gøre, kan være, hvad det være vil, for det er alene nye, røde skatter, det her er et udtryk for. Der er ingen grønne afgifter, der er ikke den adfærdregulering, som man går og taler så meget om. Vi må konstatere, at hele vejen rundt står regeringen isoleret med denne ejendommelige ideologi.

Det er også kendetegnende, at hr. Buksti siger: Jamen vi forhandler i øjeblikket. Så kan man jo undre sig over, hvorfor vi har lovforslaget liggende her, hvis man stadig væk ligger i forhandlinger med forskellige dele af erhvervslivet og ikke er færdig endnu, for så kunne det jo have været afklaret. Jeg går ud fra, at det er noget gennemtænkt, og at det er nogle sammenhængende lovforslag, vi står over for at skulle diskutere i dag. Men tilfældet er jo nok det stik modsatte. Det hænger overhovedet ikke sammen. Det er ikke grønne afgifter, det er nye, røde skatter.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Fru Hanne Severinsen for en kort bemærkning. Jeg skal blot nævne, at jeg har 10 korte bemærkninger skrevet op.